

DŽEVDET NIKOČEVIĆ

Rođen 26.09.1961g. u Gusinju (Crna Gora)
Akademiju likovni umjetnosti završio u Sarajevu 1988. godine.
1988. g. - 1992. g. radi kao profesor likovne kulture u :
Srednja građevinska škola "Marko Radević", smjer- dizajn.
Srednja mašinska škola " Ivan Uskoković ",
Srednja elektro tehnička škola ,
Srednja muzička škola " Vasa Pavić ".
Član ULUCG postaje 1990. godine,
1993 dobija zvanje slobodnog umjetnika.
1994. g. postaje predsjednik likovnog savjeta galerije ART
(Udruženje likovnih umjetnika C.G)
1994. g.biva izabran za člana savjeta ULCG
(Udruženje likovnih umjetnika C.G)
1997. g. postaje član udruženja likovnihumjetnika BiH
1996 - 1999. g. radi kao profesor likovne kulture u O.Š. "SABURINA" Sarajevo.
1998. g. polaže stručni ispit u Sarajevu.
Član žirija na tradicionalnoj izložbi, " Mladi voljenom gradu ".
2002.g. - 2004. g. radi kao umjetnički rukovodioc " Dana kulture u Plavu ",
centra za kulturu Plav
2000. g. upisuje postdiplomski studij.
2000. g.predstavlja udruženje likovnih umjetnika BiH na međunarodnom
seminaru" Umjetnost Jugoistočne Evrope " Beograd - 2000.
2002.g. - 2004. g. jedan od aktivnih inicijatora za ponovno pokretanje likovne
kolonije Počitelj.
2000 - 2002. g. radi kao saradnik na likovnoj akademiji u Sarajevu
(nastavnički smjer - odsjek slikarstvo).
2001. g. do današnjeg dana radi kao član savjeta za likovnu umjetnost ULUBiH
(udruženja likovnih umjetnika BiH).
2002.g. - 2004. g. radi kao likovni urednik izdavačke kuće " Sarajevo - Publishing "
2003. g. autor je reprezentativne međunarodne izložbe,
(devetnaest eminentnih umjetnika)
pod nazivom " Čekajući Fatihu ",koja je posvećena tragičnom stradanju
devetnaest putnika voza 671 na relaciji Beograd - Bar.
izlagao je na svim reprezentativnim izložbama u zemlji i inostranstvu.
2004. g. Član tročlanog žirija na tradicionalnoj izložbi grada Zenice, "Zeničko proljeće "

Adresa :

Geteova 6/13

Telfon: + 381 33 54 33 63

Mob: +381 61 91 06

Studjska putovanja:

1988. – Egipat (Aleksandrija)

1989. – Čehoslovačka (Prag)

1995. – Italija (Rim, Firenca)

1995. – Francuska (Pariz)

1995. – Francuska (Pariz-cite des arts)

Samostalne izložbe:

1993. – Podgorica – Umjetnički paviljon

1995. – Podgorica – Kulturni centar

1996. – Podgorica – Galerija ART

1999. – Sarajevo – Galerija „Novi hram“

1999. – Podgorica – Centar savremene umjetnosti

2000. – Mostar

2001. – Novi Pazar

2002. – Izmir (Turska)

Grupne izložbe:

1986. – Sarajevo – „ Zajedno“

1987. – Sarajevo – „ Zajedno“

1988. – Podgorica – „Izložba mladih umjetnika Jugoslavije“

1989. – Podgorica – „Izložba mladih umjetnika Jugoslavije“

1990. – Herceg Novi. – „XXIII Zimski salon“

1991. – Podgorica – Tradicionalna izložba ULUCG

– Cetinje – XXV- „13. novembar“

– Rijeka – XVI bijenale mladih

1992. – Budva – Izložba ULUCG

1993. – Podgorica – Tradicionalna izložba ULUCG

1994. – Podgorica – Tradicionalna izložba ULUCG

Beograd – „Umjetici Podgorice“

Kotor – „Umjetici Podgorice“

Podgorica – „Umjetici Podgorice“

1995. – Podgorica – Tradicionalna izložba ULUCG

1997. – Podgorica – Tradicionalna izložba ULUCG

Sarajevo – Revijalna izložba

Sarajevo – Revijalna izložba ulubih

- Sarajevo – „Susreti ‘97“
- Sarajevo – Dobrotvorna aukcija
- Sarajevo – „Slikari svome gradu“
- 1989. - Sarajevo – Colegijum artistikum ‘98
- Maribor – Izložba umjetnika iz BiH
- Mostar – Colegijum artistikum ‘98
- Srebrenik – Colegijum artistikum ‘98
- Ljubljana – Izložba umjetnika iz BiH
- Ankara – Izložba umjetnika iz BiH
- Mostar – Anale crteža
- Sarajevo – Aukcija za Počitelj
- Sarajevo – Revijalna izložba ULUBiH
- Sarajevo – Izložba slika za aukcija
- 1999. - Sarajevo – „Sarajevska zima“
- 2000. - Sarajevo – Colegijum artistikum
- Mostar – Colegijum artistikum
- Bihać – Colegijum artistikum
- Sarajevo – Revijalna izložba
- Mostar – Revijalna izložba
- 2001. - Sarajevo – Colegijum artistikum.
- Mostar – Colegijum artistikum
- Tuzla – I bijenale minijature
- Sarajevo – Revijalna izložba
- Sarajevo – Umjetnička galerija

- 2002. -Izmir – Galerija Turske poslovne banke
- Sarajevo – Colegijum artistikum
- Sarajevo – Revijalna izložba
- 2003. -Sarajevo – Colegijum artistikum
- Sarajevo – Revijalna izložba
- Podgorica – Izložba 19 autora sa prostora bivše Jugoslavije
“ ČEKAJUĆI FATIHU “
- Aleksandrija – Bijenale
- Tuzla – II bijenale minijature
- 2004. - Sarajevo – Colegijum artistikum
- Bihać – II bijenale minijature
- Sarajevo – II bijenale minijature
- Sarajevo – Turski kulturni centar (“ Stari most “)
- Mostar – Turski kulturni centar (“ Stari most “)
- Ankara – Turski kulturni centar (“ Stari most “)
- Istanbul – Reprezentativna izložba umjetnika BiH

Kolonije:

- 1992. - Srebrenik – „Otvoreni grad umjetnosti“
- 1993. - Leskovac – „Vlasinsko jezero“
- 1996. - Novi Pazar – „Sopoćanska viđenja“
- 2000. - Počitelj
- 2001. - Počitelj
 - Novi Pazar
 - Plav
- 2002. - Plav
 - Počitelj
- 2003. - Plav
 - Počitelj
- 2004. - Plav
 - Počitelj

Nagrade:

- 1988. - prva nagrada - „izložba mladih umjetnika jugoslavije“
- 1989. - prva nagrada - „izložba mladih umjetnika jugoslavije“
- 2003. - prva nagrada - Tuzla – II bijenale minijature

Чекајући фатиху

Изложба радова 19 умјетника из Црне Горе и Босне и Херцеговине у КИЦ-у „Будо Томовић“

Подгорица, 23. фебруара - Умјетнички омаж посвећен десетогодишњици злочина у Штрпцима, под називом „Чекајући фатиху“, биће одржан 26. фебруара у Подгорици. Програм ће, како је најављено, обухватити радио сценски перформанс „Преиспитивање сајести“ - Мирсада Растодера, (од стихова истакнутих црногорских књижевника), који ће бити одржан на платоу испред КИЦ-а „Будо Томовић“ у 19 часова, док ће 19 минута касније, у галерији ове институције, бити отворена изложба радова 19 умјетника из Босне и Херцеговине и Црне Горе, по избору академског сликара Цезара Никочевича. Организатори изложбе и перформанса су Форум Муслимана „Бошњаци“, Културно-информативни центар „Будо Томовић“, Фонд за хуманистичко право, те Хелсиншки комитет за људска права у Црној Гори.

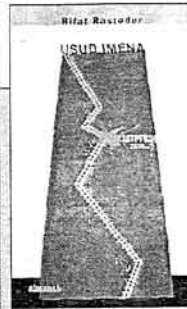
Деведесет умјетника се одавало своме зову људскости. И, вјеруем, одавали би се сваком зову који пледира на људскости, запи-

сао је, између осталог, у пратећем материјалу ове изложбе Војислав Вујановић, и додао да је, „Тај њихов одзив манифестација сродности по којој их је препознавао сликар Цезар Никочевич и одабрао их за овај чин. Избор је, напомиње Вујановић, начињен са благом вјансом чежње да се у одбир угради принцип високих стваралачких домета. „Сви ови умјетници имају јасно исprofilисан свој стваралачки идентитет, толико особен и осебујан да се може лако препознати и без именског ознакавања аутора. Оно што би се могло извести као заједнички именитељ свих њих, jeste ментална енергија на којој се базира њихово дјело. Неки од њих су своју инспирацију до краја ослободили: наносе наративног и довели своју умјетност до чистоте геометризма, самих суштина општости предметног у којој се оно дематеријализира до чисте идеје“. Своје радове у галерији КИЦ-а изложише: Цезар Хозо, Мехмед Замковић, Мирсад Шехић, Мирсад Константиновић, Хамзалија Мухчић. Елија Ело Нуманка-

Свједочења и свједочанства

Књига „Усуд имена“ аутора Рифата Растодера, обима око 180 страница основног текста и још око стотину страница аутентичних докумената, ријетка је сторија, односно људска прича и, истовремено, ријетка збирка аутентичних свједочења и свједочанстава о злочинима над људима на простору Србије и Црне Горе. Окосницу књиге чини отмица најмање 20 путника из воза Београд-Бар, 27. фебруара 1993. године, на Жељезничкој станици „Штрпци“ код Прибоја, али су илустративно обрађене и отмице житеља села Северин (Прибој) и житеља Буковице код Пљеваља, као и депортација из Црне Горе избјеглица током 1992/1993. године. У посебном индексу имена на крају књиге евидентирано је неколико стотина лица која се, по разним основама помињу у књизи.

Књига „Буковица 1992-1995“, Етичко чимшење, насиље и злочини“, аутора Јакупа Дургућа, представља фактографски утемељену хро-

нологију догађања у овом дијелу Црне Горе у вријемну ратних дешавања у сусједној Босни. Потресна и документована прича о етичком чимшењу, насиљима и злочинима над Буковичанима, поткријељена је изјавама очевидца, страдалица, фотографима и документима, који су још увијек живи у нади да ће држава Црна Гора, која је била обавезна да им пружи заштиту, коначно смоћи снаге да им омогући повратак на своја огњишта, казни агресивца и праведно надокнади материјалну штету и омогући основу попаљених домова.

биће одржана и дневна конференција на тему „Кршење људских права у прошлости“, у организацији Фонда за хуманистичко право и „Алманаха“. На конференцији се очекује учешће преко 70 активиста и стручњака за људска права, адвоката, родбине отетих извоза у Штрпцима и страдалица из Буковице, који ће поред стручњака и активиста гово-

рити о кршењу људских права поводом злочина у Штрпцима и Буковици. Овом приликом, биће промовисане и збирке „Докумената“, Фонда за хуманистичко право и најновија изавања Алманаха, књиге „Буковица 1992-1995“, Етичко чимшење, насиље и злочини“, аутора Јакупа Дургућа и „Усуд имена - Штрпци“, Рифата Растодера. П. Гангоровић

Djelo - bez naslova

У галерији КИЦ „Будо Томовић“ деветнаест умјетника из Босне и Херцеговине и Црне Горе представило се са по једним радом као исказом почасти жртвма злочина у Штрпцима

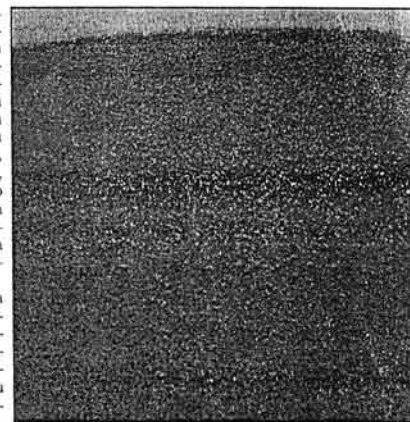
Били су сасвим обични људи - путници воза 671. На зборном мјесту злочина на Штрпцима случајно - свако је поједна судбина. Овим ријечима Енеса Коћана почиње каталог необичне изложбе на којој свих деветнаест радова имају наслов „Дјело - Без наслова“, као обилежење чињенице да ни послје десет година најближи погинулих у Штрпцима не могу да изаду из њиховог гроба ставе плочу са именом, јер овај неистражени злочин „по свом садржају спада у један од најтежих у мору који су извршени током претходних тринаест година на тлу бивше Југославије“, како истиче Мисодраг Перовић. Фатиху - молитву за мртве, на своју наћин измолити умјетници.

Изложба „Чекајући фатиху - умјетнички омаж десетогодишњици злочина“ организује али су Форум Муслимана - Бошњаци, „Алманах“ и КИЦ „Будо Томовић“, а њен аутор је сликар Дјевдет Никоћевић. У каталогу опширан предговор је написао Војислав Вулановић. Своје радове су изложили: Анка Бурић, Наил Челојевић, Дјевдет Хозо, Иrfan Hoza, Дјезка Хоџић, Алдемар Ибрахимовић, Мехмед Клепа, Мирсад Константиновић, Ибрахим Курпејовић, Едвин Наманковић, Дјевдет Никоћевић, Енес Сивач, Фуад Топчагића, Мехмед Замковић,

У предговору Војислав Вулановић истиче: „Оно што би се могло извести као заједнички именитељ свих њих, jeste ментална енергија на којој се базира њихово дјело“. Ова изложба деветнаест угледних умјетника је завидног квалитета и достојна је племените посвећености трагичном догађају који тражи своју правду и коначно разријешење

једна скулптура. Скоро сви радови садржавају у себи трагичну симболику. Тако триптих Анке Бурић, колоритно ооплеменјен у складу са префинјеним карактером њених специфичних стратегија, чине знак узвика, знак једнакости (као шине), те знак питања којис неминовно намоће пред људима који живе у овом нестрпном времену.

Графика Дјевдета Хоза (цртеж Мехмеда Замковића, одли-чао промовише њихове изузетне и карактеристичне домете у оквиру особенних поетика којевојдуготрају. Сuptилна је у колориту и композиционо као везана за тему овог злочина графика Мирсада Константиновића. Исто важи за цртеж Мирсада Шчића и врсну графику Иrfана Hoza, док рад Фуада Топчагића адекватно асоцира

KOLORITNI VATROMET: Rad Dževdeta Nikočevića

na ponor. Dramatičnost ulja Naile Čelovića (različiti tonaliteti sivog) i Aldeмара Ibrahimovića (jake boje i oštre konture) na izvjestan način su u saglasju sa radom Mehmeda Klepa i osobenim koloritnim vatrometom Dževdeta Nikočevića.

U predgovoru Vojslav Vulanović ističe: „Ono što bi se moglo izvesti kao zajednički imenitelj svih njih, jeste mentalna energija na kojoj se bazira njihovo djelo“. Ova izložba devetnaest uglednih umjetnika je zavidnog kvaliteta i dostojna je plemenite posvećenosti tragičnom događaju koji traži svoju pravdu i konačno razriješene. Olga PEROVIĆ